

ingediend op **1416** (2021-2022) – Nr. 2
14 november 2022 (2022-2023)

Verslag

namens de Commissie voor Algemeen Beleid,
Financiën, Begroting en Justitie
uitgebracht door Philippe Muyters

over het ontwerp van decreet

tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit
van 13 december 2013,
wat betreft de indeling in categorieën
van automatische ontspanningstoestellen

Documenten in het dossier:

1416 (2021-2022) – Nr. 1: Ontwerp van decreet

verzendcode: FIN

Samenstelling van de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën, Begroting en Justitie:

Voorzitter: Steven Vandeput.

Vaste leden:

Arnout Coel, Maaïke De Vreese, Andries Gryffroy, Philippe Muyters, Steven Vandeput;
Adeline Blancquaert, Anke Van dermeersch, Wim Verheyden;
Koen Van den Heuvel, Peter Van Rompuy;
Willem-Frederik Schiltz, Maurits Vande Reyde;
Celia Groothedde, Björn Rzoska;
Ludwig Vandenhove.

Plaatsvervangers:

Veerle Geerinckx, Sarah Smeyers, Jeroen Tiebout, Wilfried Vandaele, Paul Van Miert;
Filip Brusselmans, Yves Buysse, Johan Deckmyn;
Stijn De Roo, Sofie Mertens;
Marino Keulen, Gwendolyn Rutten;
Mieke Schauvliege, Jeremie Vaneekhout;
Bruno Tobback.

Toegevoegde leden:

Jos D'Haese.

INHOUD

I.	Toelichting door minister Mattias Diependaele, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed	4
1.	Algemene situering	4
2.	Hoofdelementen van de hervorming	4
2.1.	Herziening van de indeling	4
2.2.	Regeling voor de kermissen	5
3.	Verdere kenmerken van de hervorming	5
II.	Bespreking	5
III.	Stemmingen	6
1.	Artikelsgewijze stemming	6
2.	Stemming over het geheel	6

In de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën, Begroting en Justitie stond op 25 oktober 2022 het ontwerp van decreet tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 wat betreft de indeling in categorieën van automatische ontspanningstoestellen op de agenda. Het ontwerp van decreet werd na bespreking aangenomen bij unanimititeit van stemmen.

I. Toelichting door minister Mattias Diependaele, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed

1. Algemene situering

Minister *Matthias Diependaele* legt eerst uit dat met automatische ontspanningstoestellen in essentie vooral goktoestellen bedoeld worden. Hij duidt het voorliggende ontwerp van decreet ook als een veeleer technische aangelegenheid, waarmee de indeling van die automatische ontspanningstoestellen in het zogenaamde repertorium op een andere leest geschoeid wordt. Vlaanderen, in casu dus de Vlaamse Belastingdienst (VLABEL), heeft dit repertorium in 2021 overgenomen van de Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën en na een overgangsperiode is het nu opportuun om de indeling van deze toestellen te vereenvoudigen en te actualiseren, rekening houdende met de kansspelwetgeving. Ook de tarieven worden aangepast, in die zin dat voor de echte kansspelen de tarieven worden verhoogd. Dit kadert in de strijd tegen gokverslaving. Voor zuivere amusementstoestellen, waarbij er niets kan worden gewonnen, wordt dan weer een nultarief toegepast.

2. Hoofdelementen van de hervorming

De minister overloopt daarna kort en heel concreet de hoofdelementen van de voorliggende hervorming.

2.1. Herziening van de indeling

Eerst en vooral wordt de indeling zelf gewijzigd. De bestaande indeling in categorieën A tot en met E, waarbij elk toestel dus eerst diende opgenomen te worden in het repertorium van de automatische ontspanningstoestellen, wordt afgeschaft. Die indeling was immers dermate verouderd, dat nieuwe toestellen die op de markt werden gebracht maar moeilijk gerangschikt konden worden overeenkomstig die oude indeling. Een nieuwe indeling drong zich dus op, waarbij er rekening wordt gehouden met de aard van het toestel en de rendabiliteit voor de uitbater. Logischerwijze wordt die nieuwe indeling ook veel meer afgestemd op het vergunningenbeleid van de Kansspelwet van 7 mei 1999.

In die nieuwe indeling zijn er maar vier categorieën meer. De eerste categorie behelst de toestellen die kansspelen zijn volgens de Kansspelwet en waarvoor een vergunning vereist is. Het gaat dus over echte goktoestellen. Hiervoor geldt een tarief van vierduizend euro. De tweede categorie omvat de toestellen die in de Kansspelwet worden omschreven als zijnde de toestellen met verminderde omzet, en waarvoor eveneens een vergunning vereist is. Het toepasselijke tarief bedraagt hier vijfhonderd euro. Bij de derde categorie gaat het over die toestellen die niet vallen onder de eerste of tweede categorie, maar waarmee men wel een prijs kan winnen. Het tarief hiervoor is vijfenvijftig euro. In de vierde en laatste categorie zitten de toestellen waarmee men niets kan winnen, zoals bijvoorbeeld een boksbal op de kermis. Hier geldt dan een nultarief.

2.2. Regeling voor de kermissen

Minister Diependaele komt dan tot de tweede belangrijke wijziging die besloten ligt in het ontwerp van decreet. Het betreft de regeling voor de kermissen. Foorreizigers genoten tot nog toe van een gunsttarief. Zij betalen namelijk slechts tien procent van het gewone tarief, bijvoorbeeld ten opzichte van lunaparken. Dat gunsttarief was ingegeven door de gedachte dat er slechts gedurende een beperkte periode van het jaar kermissen werden georganiseerd en ook om rekening te houden met de opbouw- en afbraakperiode van die kermissen.

Omdat er tegenwoordig het hele jaar door kermissen worden georganiseerd, is het verschil met de lunaparken niet langer verantwoord. Nog meer omdat de lunaparken ook niet meer het hele jaar doorlopend open zijn, maar zich voornamelijk toespitsen op de schoolvakanties en de weekends. Een verschil in behandeling van lunaparken en kermissen is dus niet langer verantwoord.

Met het voorliggende ontwerp van decreet wordt die ongelijkheid weggewerkt. Toestellen die zowel op kermissen als in lunaparken opgesteld staan en die hetzelfde doen, zullen nu op dezelfde wijze belast worden. Identieke toestellen worden nu dus identiek belast, ongeacht de plaats van opstelling. Nog in dat verband benadrukt de minister dat dus ook voor de kermistoestellen de opdeling in de vier hogergenoemde categorieën van toepassing is.

3. Verdere kenmerken van de hervorming

De minister somt daarna nog een viertal elementen op die kenschetsend zijn voor de hervorming die hier wordt doorgevoerd.

Allereerst is er de eenvormigheid van het tarief voor de toestellen. Dezelfde toestellen zullen nu allemaal op dezelfde wijze worden belast. Nu kan dat nog verschillen naargelang het type, de versie van een bepaald toestel, en naargelang de rangschikking van het toestel in het repertorium.

Alleen toestellen waarmee niets gewonnen kan worden zullen nog vrijgesteld zijn (de zogenaamde categorie 4-toestellen). Dat is tot nog toe ook niet altijd het geval. Ook hier was de rangschikking in het repertorium doorslaggevend.

Er komt ook een vereenvoudiging van de procedure. Een nieuw toestel moet nu niet meer eerst een rangschikking krijgen in het repertorium. Uit de aard van het toestel blijkt nu onmiddellijk tot welke categorie het behoort en hoeveel er dus betaald moet worden.

Afsluitend geeft de minister nog mee dat de voorziene datum voor inwerkingtreding van de nieuwe regeling vastgesteld is op 1 januari 2023.

II. Bespreking

Philippe Muyters vindt de voorgestelde wijzigingen qua techniciteit nogal meevalen. Hij meent dat de wijziging veeleer conceptueel van aard is en dienovereenkomstig ook behoorlijk ingrijpend is. De N-VA-fractie staat er ook helemaal achter. Doordat er uitgegaan wordt van een rechtstreekse band tussen de inzet en de winstmogelijkheden enerzijds en de belasting anderzijds, en omdat dit alles ook gekoppeld wordt aan de potentiële maatschappelijke schade, zit de zaak veel logischer ineen dan voorheen het geval was.

Daarnaast juicht het lid ook toe dat het systeem veel eenvoudiger wordt gemaakt. De categorisering wordt veel eenvoudiger. De toestellen van categorie 1 en 2

worden gelinkt aan de kansspelwetgeving, waardoor er geen vergunning meer nodig is. Ook in administratief opzicht is er dus sprake van een vereenvoudiging. Hetzelfde geldt voor wat de controle betreft. Met het plaatje van de kansspelcommissie op het toestel zou men sowieso al moeten weten waartoe het behoort. De administratieve vereenvoudiging zit hem daarnaast ook nog in het feit dat de fabrikant of de importeur al op voorhand weet in welke categorie de toestellen zullen vallen.

En ten derde wordt het systeem niet enkel logischer en eenvoudiger, maar meteen ook eerlijker. Eenzelfde toestel wordt nu immers gelijk behandeld ongeacht de plaats waar het staat.

Omdat het voorliggende ontwerp van decreet de introductie van een logischer, eenvoudiger en eerlijker systeem beoogt, zal de N-VA-fractie het zonder voorbehoud goedkeuren.

Minister *Matthias Diependaele* dankt de spreker voor de toegezegde steun. Hij beaamt ten volle dat met de voorgestelde wijzigingen een sterke vereenvoudiging van het systeem betracht wordt. Voor de duidelijkheid geeft hij nog mee dat voor de toestellen van categorie 1 en 2 wel nog steeds een vergunning nodig zal zijn. Hij beaamt verder ook dat de link tussen inzet en winstmogelijkheden enerzijds en de potentiële maatschappelijke schade anderzijds een belangrijke overweging is geweest bij de herziening van het systeem.

III. Stemmingen

1. Artikelsgewijze stemming

Artikel 1 tot en met 8 worden zonder verder opmerkingen aangenomen bij unanimité van 11 stemmen.

2. Stemming over het geheel

In zijn geheel ter stemming gelegd, wordt daarna ook het ontwerp van decreet tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 wat betreft de indeling in categorieën van automatische ontspanningstoestellen aangenomen bij unanimité van 11 stemmen.

Steven VANDEPUT,
voorzitter

Philippe MUYTERS,
verslaggever